

Eivissa pel Canvi es desintegra

Sense ERC ni ENE-PSM, la darrera assemblea d'Eivissa pel Canvi només comptà amb la presència d'Esquerra Unida i uns quants independents.

ERC i ENE abandonen la plataforma progressista eivissenca i queda en suspens la unitat de l'esquerra de l'illa per al 2011.

Eivissa pel Canvi, la plataforma política i social nascuda el 2006 arran del conflicte sorgit per la construcció de les autopistes de l'illa, ha necessitat només quatre anys per fundar-se, conquerir el poder i desintegrar-se enmig de fortes discussions internes i desqualificacions mútues entre els components. Poques vegades

s'ha vist a les Illes un procés tan accelerat d'autodestrucció com aquest, que cada dia que passa viu encara nous episodis.

A la darrera assemblea general de militants d'Eivissa pel Canvi (ExC) va quedar clar que en plegarien els dos partits nacionalistes que convivia dins la plataforma: Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) i l'Entesa Nacionalista i Ecologista (ENE-PSM). Des de feia mesos, ambdues formacions ja havien manifestat clarament el malestar pel funcionament d'ExC, i ERC havia deixat clar que no hi continuaria dins la formació. ENE va seguir el mateix camí i a l'assemblea general ja no hi assistiren els dirigents de cap dels dos partits.

D'aquesta manera, Eivissa pel Canvi s'ha quedat només amb Esquerra Unida (EU) i persones independents. Tot i

que mantenen les sigles d'ExC, és ben palès que el projecte original ha quedat amputat.

“Si hi ha gent que se'n va, és evident que això és una minva per a ExC, però també és cert que hi ha gent que vol continuar”, afirmava recentment una de les portaveus de la plataforma, Mercè Chumillas. Un company seu, Bartomeu Roig, independent com ella, afegia que Eivissa pel Canvi “la formen persones i no partits”. Amb aquesta frase, Roig posava èmfasi en la rellevància que tendran d'ara endavant les persones no afiliades.

De tota manera, els efectes d'aquesta escissió ja s'han fet notar en una dràstica reducció de l'afluència a les assemblees d'ExC, que a la darrera va quedar reduïda a la meitat. Això és un avís per a les feines de la campanya

electoral, si abans no es recondueix la situació i no es recompon la unitat de l'esquerra.

Alguns independents i membres d'EU reconeixen que, sense ERC ni ENE, les reunions s'han agilitat molt i ja no duren tant com abans, quan les trobades eren una successió de discussions inacabable. Ara bé, aquests sectors també admeten que amb la divisió s'ha perdut força i que el gran èxit que va representar la fundació d'ExC (que fou unificar tots els partits a l'esquerra del PSOE) no es compensa amb una millor comunicació entre els socis que hi queden.

D'una altra banda, ERC i ENE identifiquen la nova ExC amb "el partit d'EU", formació amb la qual tenien diferències insalvables, que ocasionaren la divisió. Els dirigents republicans Bernat Joan i Josep Antoni Prats han manifestat reiteradament que EU volia controlar la plataforma progressista i aquest va ser un dels principals motius de plegar. "EU vol convertir Eivissa pel Canvi en la seua marca blanca i controlar-ho tot", afirma Bernat Joan. De tota manera, hi ha hagut més raons, com el "poc control" al qual han estat sotmesos els càrrecs públics, el funcionament de la coordinadora que dirigeix ExC o la pèrdua d'il·lusió col·lectiva que pateix aquesta coalició. En resum, "és una fórmula liquidada", afirma Bernat Joan.

És possible que ara ENE i ERC explorin possibles col·laboracions o fins i tot algun nexa per a accentuar l'espai nacionalista eivissenc, condemnat a resultats molt pobres.

Però els problemes d'ExC van més enllà, perquè l'elaboració del nou pla territorial d'Eivissa (PTE), la norma d'ordenació urbanística global de l'illa, pot afectar ara les relacions entre EU i una part dels independents d'ExC. El conseller de Política Territorial, Miquel Ramon (destacat dirigent d'EU), és el pare polític del PTE, però sembla haver acceptat la sorprenent decisió del president socialista del Consell d'Eivissa, Xico Tarrés, de paralitzar la tramitació del pla, en vista del "guirigall que s'ha muntat contra" aquest instrument per part dels sectors més dretans de la societat.

Pla territorial paralitzat. Efectivament, el PP i la seua poderosa maqui-

JOAN ANTONI RIERA

Per a Bernat Joan, dirigent d'ERC d'Eivissa (a l'esquerra de la imatge), "Esquerra Unida vol convertir Eivissa pel Canvi en la seua marca blanca i controlar-ho tot".

nària de manipulació del vot rural ha llançat una ferotge campanya contra el PTE, amb la consigna que representarà pràcticament una expropiació de les terres. Impressionat per aquesta campanya, el president del Consell ha optat per paralitzar l'aprovació definitiva de pla "mentre no hi hagi un consens entre la societat illenca". Miquel Ramon, en les primeres declaracions després d'aquesta decisió, ha avalat la posició de Tarrés, malgrat que implica una desautorització a la seua feina. Òbviament, molts militants d'ExC han considerat que això era una bufetada al programa electoral progressista, que tenia com a principal bandera la defensa del territori.

Hom ignora encara les conseqüències d'aquest darrer episodi, perquè és una disputa que tot just ha començat. Però les relacions entre els pocs membres que queden dins ExC s'enverinen com més va més, cosa que demostra que la fragmentació interna de la plataforma encara potser no s'ha acabat.

Mentrestant, els socialistes observen amb una certa preocupació que els passa als seus socis de coalició preelectoral. El PSOE admet que, si avui governa les principals institucions d'Eivissa, és perquè el 2007 va anar coalitzat amb Eivissa pel Canvi, que va afegir els vots que els faltaven per

arribar al poder. D'aquí ve que els faci por que pugui passar a les eleccions del 2011. De moment, tant Xico Tarrés com l'alcalde de la ciutat d'Eivissa, la socialista Lurdes Costa, han admès que s'estimen més de tornar a repetir una candidatura conjunta de l'esquerra, "perquè és la millor manera de guanyar les eleccions". De fet, l'esquerra no ha guanyat mai a Eivissa si no s'ha presentat unida.

Les relacions entre PSOE i ExC, però, ara són pitjors que mai. Per un costat, la renúncia de Tarrés a continuar tramitant el PTE i, per un altre, el greuge encara no superat del suport socialista a l'ampliació del port d'Eivissa, que el PSOE rebutjava inicialment. Ara mateix comencen a fer-se les obres d'aquesta ampliació, que han obert una fossa considerable entre totes dues formacions.

Els mesos que queden d'aquí a les eleccions del maig del 2011 serviran per a resoldre tots aquests problemes o per confirmar que no hi ha solució. Possiblement, en aquest temps es negociaran les aspiracions de cada partit, partint de zero, i es tornarà a constituir, finalment, la unitat ara rompuda, tot i que amb un nom diferent.

Joan Lluís Ferrer